

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਸੀ ਕਾਂਤ ਏ,--ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਲਾਲਾ ਜਗਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਜਵਾਬਦਾਰ

1953 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 158-ਡੀ.

* ਕੇਡੂ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 1954 438
 —“ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ” * — ਇਥੇ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਅਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸ
 ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ* ਘਰ—ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ
 ਮਾਰਚ, 4^ਠ ਸੀ.ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.

ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ ਪਰ ਸੱਤ-ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਮਾਰੋਲ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਫਿਰ ਦਿੱਲੀ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਲਈ। ਉਹ ਫਿਰ- ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ "ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਸਾਮਾ ਜੇਠਾ ਬਨਾਮ ਬਾਈ ਵਲੀ (1), ਖੇਰੂਨਿਸਾ ਬਨਾਮ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ (2), ਜੌਲੀ ਬਨਾਮ ਜੌਲੀ (3), ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅਮੀਰ ਕੁੰਵਰ; ਚਰਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸੁਰਸਤੀ ਬਾਈ (5) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੌਜਲਿਆ ਪਾਹਵਾ, ਲੇਡੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 6 ਅਗਸਤ 1953 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਈ.ਐਲ. ਤਨੋਜਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 435 ਅਤੇ 438 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 1 ਪਹਿਲੀ ਸੁਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਮਿਤੀ 23 ਮਈ 1953, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੰਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਰਾਏਜ਼ਾਦਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਕੇਐਲ ਅਰੋੜਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

- (1) ਆਈਐਲਆਰ 54, ਬੋਮ. 548
 (2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 53 ਬੋਮ. 781
 (3) 21 CWN 872.
 (4) ILR 49, AU. 479
 (5) ਏਆਈਆਰ 1940, ਲਾਹ. 449

ਨਿਰਣਾ

Kapur, J.

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਹਵਾ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਛਾ।

5 ਨਵੰਬਰ 1952 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਾਂਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਆਂਦੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਉਸ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਠਹਿਰਨ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ 2000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੋਂ 2,000 ਰੁਪਏ ਲਏ ਜੋ ਉਹ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ।

ਗਵਾਹ-ਬਕਸੇ ਵਿਚ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਾਂਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਦੋਂ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਭਾਵ ਅਗਸਤ 1951 ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਪਾਰਟੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੱਤ-ਅੱਠ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੀਮਾਰ ਸੀ। ਫੱਗਣ ਵਿਚ, ਭਾਵ ਮਾਰਚ 1952 ਵਿਚ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ 2,000 ਰੁਪਏ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਉਥੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਸਰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਆਈ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਨੇਸ਼ਨ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਅੜੀ ਰਹੀ। ਅਗਲਾ ਗਵਾਹ ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਹੈ, ਜੋ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ-ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਥੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਜਾਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਸ਼ੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕਾਂਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੇ ਪਿਤਾ

v. ਕੁੜੀ PW 3 ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਲਟਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਲਾਲਾ ਜਗਮੋਹਨ ਪਾਰਟੀ ਲਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੂਰਨ ਕਰਿਆਲੀਆ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਲਗਭਗ ਦਸ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ ਫੱਗਣ ਦੇ ਮਹੀਨੇ, ਭਾਵ ਮਾਰਚ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਰਿਹਾ ਪਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਦੂਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ *ਮੁਨੀਮ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ*। ਸੂਰਜ ਭਾਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਕਰੀਬ ਪੰਦਰਾਂ ਜਾਂ ਵੀਹ ਦਿਨ ਉਸਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਕਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਰੋਧੀ

ਧਿਰ ਜਗਮੋਹਨ ਲਾਲ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਰੁਕਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਫੇਰੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਲੜਕੀ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰੇ, ਉਸਨੇ (ਪਿਤਾ) ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਲੈ ਲਿਆ, ਪਰ ਇਹ, ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਸਾਮਾ ਜੋਠਾ* ਬਨਾਮ ਬਾਈ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਸੀ। ਵਾਲਟ (1). ਉੱਥੇ ਪਤੀ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਿਊਰ ਦਾ। ਪੰਨਾ 552 'ਤੇ ਇਹ ਮਿਰਜ਼ਾ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 488, ਉਪ ਧਾਰਾ (8), ਦਾ ਅਰਥ ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਖੈਰੂਨਿਸਾ ਬਨਾਮ *ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ*, (2) ਵਿੱਚ, ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.ਡੀ. ਜੇ. ਨੇ "ਆਖਰੀ ਨਿਵਾਸ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ "ਅਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸ" ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ।

- (1) ਆਈਐਲਆਰ 54, ਬੋਮ. 548.
(2) ILR 53, Bom. 781

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ *ਜੌਲੀ* ਬਨਾਮ *ਜੌਲੀ* (1), ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਸ਼ੀ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਕਾਂਤਾ, ਭਾਵੇਂ v ਭਾਵੇਂ ਅਸਥਾਈ ਹੋਵੇ, ਲਾਲਾ ਜਗਮੋਹਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਵੇਗੀ। *ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ ਲਾਲ *ਅਮੀਰ ਕੁੰਵਰ*, (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਸ਼ਵਰਥ ਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਰੁਕਣਾ- ਕਪੂਰ, ਜੇ ਡੋਂਸ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਾਈ ਸਥਾਨ 'ਤੇ। ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ "ਨਿਵਾਸ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਚਰਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਮਾਊਟ *ਸੁਰਸਤੀ ਬਾਈ*, (3) ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪੱਕੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਆਮ

ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਸੀ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੱਤ-ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਠਹਿਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਪਰ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਆਮ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਤੀ- ਪਤਨੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੁੱਟ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਲੈ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕੰਮ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੇਸ "ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਰਾਇ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।

- (1) 21 ਕੈਲ.ਡਬਲਯੂ.ਐਨ. 372.
- (2) ILR-49 ਸਾਰੇ। 479
- (3) ਏਆਈਆਰ 1940, ਲਾਹ। 449.'

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ , ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਗੇ, ਕਾਂਤਾ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ

®' ਨਿਯਮ ਸੰਪੂਰਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੇਟਲ-ਲਾਲਾ ਜਗਮੋਹਨ ਸ਼ਨੇਰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਲਾਲ ਸੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ K7UT~J ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ।

ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ 29 ਮਾਰਚ 1954 ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਹਵਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।
ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

